

Rätt medicin

□ I sjukvården är det väldigt viktigt med diagnos. Patienten kan annars få fel medicin, som gör ont värre.

● I dagens debatt är det ganska typiskt vad som stod i DN den 17 mars om Maximov. Maria Bergom-Larsson skriver:

”Kan någon på fullt allvar hävda att den troende människan skall kunna erbjuda en lösning på Sovjets och västvärldens problem idag, problem som är ekonomiska, politiska och sociala?”

Det är kanske riktigt att den troende människan inte kan erbjuda alla problemlösningar. Men det kan också vara att det finns andra problem i människornas värld idag än sociala, ekonomiska och politiska, nämligen moraliska och religiösa. Dessa är lika verkliga som de materiella problemen.

Det är kanske fel att den troende ofta lättvindigt går förbi de politiska, sociala och ekonomiska problemen. Men det är ännu vanligare att den icke troende går förbi de moraliska och religiösa frågorna.

Många gånger söker vi i vårt samhälle besvara moraliska problem med politiskt-ekonomiskt-sociala lösningar. Det kan göra ont värre. Precis som om man försöker besvara en materiell nödsituation med fromma ord.

Kanske vi som sysslar med många ekonomiska, sociala och politiska problem får upp ögonen för dessa ganska enkla fakta och i vår dagliga gärning handlar där efter?

John Söderlund
ombudsman i Transport-
arb.förb. Norrköping

Världsmöte i Freudenstadt: För Europas förnyelse

Kort före sin död i Freudenstadt den 7 augusti 1961 hade Frank Buchman tanken och visionen att denna västtyska kurort i hjärtat av Schwarzwald skulle bli ”ett kommande centrum för Europas förnyelse”. Hans vision blev löftesrik verklighet under den världskonferens som samlade omkring 800 deltagare i Freudenstadt den 2—4 juni i anslutning till hundraårsminnet av Frank Buchmans födelse den 4 juni 1878.

□ ”Regering och opposition hyllar Moralisk upprustning” hade hamburgertidningen Die Welt satt som rubrik över sin redovisning av Freudenstadt-konferensen och denna rubrik hade full täckning i de personliga hälsningarna till konferensen från regeringschefen förbundskansler Helmut Schmidt, den västtyske oppositionsledaren CDU-ordföranden Helmut Kohl och en rad andra ledande västtyska politiker ur olika partier.

”Det var Frank Buchmans hjärteangelägenhet att grunda politiken på moral och att övervinna det onda ge-

nom en lidelsefull bekännelse till det goda”, betonade Helmut Schmidt i sitt hälsningstelegram till konferensen. ”Frank Buchman visade genom sitt liv vad det är att vara en god granne. Detta är mål som inte har förlorat något i betydelse”.

”Demokrati är inte en fråga om institutioner”, framhöll Helmut Kohl i sin hälsning till konferensen. ”Där samvetet inte längre bestämmer människors samliv är själva fundamentet för demokratin hotat. Att ständigt bli påmind om denna sanning är nöd-

Forts. på sid. 2

Kim Beazley i Sverige

Kim Beazley från Australien och hans maka Betty har varit på besök i Sverige. Efter att i 32 år som arbetarpartiman ha tillhört Australiens parlament, varav tre år som utbildningsminister, har Kim Beazley nu lämnat den aktiva politiken. Pressen kallar honom ”utan tvivel en av de bästa parlamentsmedlemmar Australien någonsin haft”. Självt hade han sagt sin fru att han det här året skulle ”ligga i träda”. I stället reste han till Indien och en rad europeiska länder, däribland Sverige. Betty är van att röra på sig — i 9 år hade hon det australiska rekordet i löpning 800 m för damer.

□ DÅ ARBETARPARTIET efter 23 år i opposition kom till makten under Gough Whitlam 1972 försökte man genomföra en rad stora reformer. De flesta hindrades av den borgerliga majoriteten i senaten. Den enda stora reform man lyckades genomföra gällde utbildningen och den var Kim Beazley ansvarig för. Den federala undervisningsbudgeten öka-

de från 423 miljoner till 2 miljarder australiska dollar.

Bakom reformen låg tanken att verklig jämlikhet innebär att varje barn, var det än bor i detta väldiga land, skulle få sina speciella behov tillfredsställda. Det betydde bl.a. att utjämna skillnaden mellan olika skolor och att anslagen skulle vara lika

Forts. på sid. 6

Samvetet är grundvalen för demokratin

Forts. från sid. 3

vändigt för politiker likaväl som för medborgare i gemen. Till detta har dr Buchman och alla som arbetar i hans anda väsentligt bidragit."

Den västtyska förbundsagens talman prof. Karl Carstens erinrade i sin hälsning till världsmötet i Freudenstadt om att "Caux, Moralisk upp- rustnings internationella centrum i Schweiz, efter andra världskriget väsentligt bidragit till att politiker i efterkrigs-Tyskland fick förbindelse med ledande politiker i andra stater".

Den tidigare västtyske förbunds-

kanslern och hedersordföranden i CDU K.G. Kiesinger, betygade i sitt hälsningstelegram: "Jag hör till de tyskar som aldrig skall glömma Frank Buchman därför att han var en av de första som räckte oss en försonande hand och som efter ett fruktansvärt förlutet uppmuntrade oss att medverka i uppbyggandet av en ny värld som skulle vara grundad på fasta etiska grundvalar. Detta sade jag i mitt uttalande vid sorgehögtiden 1961 och jag upprepar det i tacksamhet vid 100-årsminnet av Frank Buchmans födelse."

Praktiskt levd kristendom

I ett spontant inlägg vid ett av konferensens plenarmöten i den fyllda samlingssalen i Freudenstadts ståtliga Kurhaus erinrade förutvarande ministerpresidenten i Niedersachsen Heinrich Hellwege om att han för 26 år sedan vid den internationella upp- vaktningen på Mackinac Island i USA på Frank Buchmans födelsedag överlämnade den tyska förbundsrege- ringens orden "därför att Frank Buchman gjort oerhört mycket för vårt land. Han förde oss samman med fransmännen för samarbete. Jag är honom personligen oändligt tacksam och jag vill bekänna mig till hans budskap."

"Jag kommer från en kristen fam- ilj", fortsatte Hellwege, "och jag har i Moralisk upp- rustning funnit en praktiskt levd kristendom. I mitt eget liv har jag sett hur förändring är möjlig inte bara i individer utan också i situationer."

Tysk-dansk försoning

Heinrich Hellwege berättade i detta sammanhang om hur hans genom Moralisk upp- rustning förmedlade personliga kontakt med den danske parti- ledaren och förutvarande utrikesmini- stern Ole Björn Kraft år 1955 gjorde det möjligt att avvärja en hotande kris kring den danska minoritetens situa- tion i Schleswig-Holstein och att ås- tadkomma en varaktig tysk-dansk för- soning.

I ett annat spontant anförande under konferensen berättade den social-

demokratiska förbundsledamoten dr Liesel Hartenstein hur anblicken av de många ungdomliga deltagarna i Freudenstadt-konferensen påminde henne om hur efterkrigsårens unga generation i Tyskland mött Moralisk upp- rustning. "Vi absorberade girigt dessa ideer", sade fru Hartenstein.

Fransk-tysk försoning

Ett av konferensens mest gripande och applåderade anföranden hölls av Irène Laure, på sin tid ordförande i Frankrikes socialdemokratiska kvin- noförbund och en ledande kraft i mot- ståndsrorelsen under den tyska oku- pationen. Hon berättade om sitt för- sta besök i Caux 1946 och sin drama- tiska konfrontation och försoning med den tyska delegation hon mötte där. Om hennes fortsatta insats har den franske regeringschefen Robert Schu- man betygat att ingen enskild män- niska betytt mera än Irène Laure för försoningen mellan fransmän och tys- kar efter kriget.

Världskonferensens stora friluftsmöte på Freudenstadts centrala torg leddes av den socialdemokratiska för- bundsdagsledamoten Adolf Scheu som varit en av initiativtagarna och de dri- vande krafterna bakom hela konferen- sen. I Stuttgarter Zeitungs referat från mötet konstaterades att Scheu "med temperament, humor och modig själv- kritik krävde mer ärlighet inte minst i politiken".

"Vi samlas inte först och främst inför en död mans minne utan inför

frågan vad moralisk upp- rustning be- tyder 1978", sade Scheu. "Vi kan inte här uttömma Frank Buchmans tankar men jag vill framhålla några punkter.

— Frihet betyder inte bara att bli löst från band utan också en bindning till moraliska normer.

— Vi behöver i vår tid en kvalitet av ärlighet i politiken. Som politiker vet vi hur svårt det är att tala sanning i valkampanjer och till våra kolleger i Bonn. Ärligheten gäller också mot våra fruar. En man som kan se sin fru i ögonen kan också vara ärlig i politi- ken.

— Frank Buchman lärde oss att älska människor. Det behöver också myndigheter lära sig när tusentals människor i dag suckar under deras ok.

— Men förändringen måste med oss själva, med min egen person, min familj, mitt parti. Ingenting i vårt mänskliga samliv rättas till om vi bara lägger skulden på andra. Vi måste komma ihåg att när jag pekar finger på min nästa pekar tre finger tillbaka på mig själv. Också en politiker ska kunna be om förlåtelse om han gjort något orätt. Annars duger han inte i vår tids politik."

En av de mest framträdande och uppmärksammade talarna i Freuden- stadt var den afrikanske metodistpa- storn och politikern Arthur Kanodereka från Rhodesia, ledamot av parti- styrelsen i biskop Muzorewas UANC och alltså starkt personligt engagerad i den pågående förberedelsen för ma- joritetsstyre i det blivande Zimbabwe. I den rhodesiska delegationen till Freudenstadt ingick också den re sydrhodesiske finansministern Cyril Hatty.

Afrika aldrig ateistiskt

Pastor Kanodereka framträdde i fle- ra anföranden under konferensen, led- de en av konferensens sju arbetsgrup- per i en diskussion om Afrikas fram- tid och höll predikan vid söndagens internationella högtidsgudtjänst i Freudenstadts evangeliska stadskyrka.

"Vår världsdal är splittrad", kon- staterade pastor Kanodereka. "Jag är Frank Buchman tacksam för att han förutsåg farorna för 20 år sedan och förberedde oss för att möta dessa fa- ror. Frank Buchman hade visionen av

Vad betyder moralisk upprustning 1978

Afrika som 'kontinenten med svaret'.

— Det råder krig i mitt land. Ändå kallar jag Afrika för svarets kontinent därför att det finns människor i hela vår världsdal som satsar sig själva för Guds plan.

Pastor Kanodereka nämnde flera krishärdar där Buchmans ideer lett till lösningar: Maumau-upproret i Kenya, inbördeskriget i Sudan och befrielseströrelserna i Marocko och Tunisien.

Svart-vitt samvetskabinett

— I Salisbury finns det ett "samvetskabinett" i vilket svarta och vita regelbundet träffas för att söka Guds ledning inför de kritiska problemen, berättade Kanodereka.

Han betonade att han hade kontakt med alla sidor, också med gerillakämparna i bushen. Faran ligger just nu däri att man ger dessa kämpande ungdomar en gudlös ideologi.

— Kommer ni att visa oss hur det är möjligt att övervinna en gudlös ideologi genom att själva leva och ge oss del av en av Gud inspirerade ideologi?

Pastor Kanodereka riktade frågan från predikstolen till konferensdeltagarna och den övriga församlingen i den överfyllda kyrkan. Som sin egen övertygelse bekände pastor Kanodereka:

— Afrika kan vara kristet, muslimskt eller animistiskt. Men det kommer aldrig att bli ateistiskt.

Förväntan i Indien

"Indien ser med förväntan på Mo-upprustning", betygade Rajmohan Gandhi, ledare för Moralisk upprustnings indiska centrum Panchgani och chefredaktör för den i Bombay utgivna veckotidningen Himmat, en av de få tidningar som vågade kritisera regimen under det av Indira Gandhi införda undantagstillståndet. Som en erkänsla för detta höll den indiska premiärministern Morarji Desai nyligen öppningstalet vid en internationell konferens för moralisk upprustning i New Delhi.

I sitt anförande i Freudenstadt betonade Rajmohan Gandhi särskilt tre av Frank Buchmans insatser.

— Han har gett ett svar till Marx genom att bejaka att strukturerna måste förändras, men samtidigt beto-

na att detta är möjligt bara genom människors förändring.

— Han har lärt människor i vår moderna tid att återigen lyssna på Gud och att detta är den enda drivkraften till förändring.

— Han har hjälpt människor att betrakta mänskligheten som en familj. Därigenom blir olikheterna i ras, klass och nationalitet, som så ofta leder till förbittring och hat, i stället till en rikedom.

Bland andra talare i Freudenstadt kan nämnas förre australiske utbildningsministern Kim Beazley, förre brittiske ambassadören vid FN Archie Mackenzie, styrelseordföranden i Philips-koncernen Frederik Philips och Lucy Mvubelo, generalsekreterare för de svarta beklädnadsarbetarna i Sydafrika.

Württembergers biskop Helmut Class,

JAPAN -

John Söderlund, ombudsman i Transportarbetareförbundet, Norrköping, har på inbjudan deltagit i en konferens i Tokyo för moralisk upprustning. Han berättar här några intryck.

□ RUBRIKEN KOMMER AV att Frank Buchman en gång gav denna utmaning — utan frågetecken — till några japanska vänner.

Japan är i många avseenden den ledande nationen i Asien, tekniskt också i världen. Anledningen till mitt besök var en inbjudan till en konferens i Tokyo med temat "Ethical, harmonious and living international, economic and political order". Denna konferens den 29 maj räknade omkring 150 deltagare från industri, politik och fackföreningsvärld. Jag skall här försöka återge några glimtar från Tokyo-konferensen och från den förkonferens med samma tema som Mr Takase, VD i det elektrotekniska företaget Toshiba, anordnat i företagets "gästhus" i Hakone den 26—28 maj. Vi var i allt 10 utomasiater, 2 från USA, 2 australier och 6 europeer.

— Jag har aldrig förut deltagit ett möte anordnat av MRA, sade en ung sekreterare i järnvägsmannaförbundet, Mr Tamagava. Men så fort jag kom

som också är ordförande i Tysklands evangeliska kyrkas råd, hade fått förhinder men sänt en representant till konferensen. Även wienkardinalen König hade blivit förhindrad men sänt ett budskap där han tackade "Caux-rörelsen för dess tjänst för freden och människorna".

Höjdpunkter i det omfattande festprogrammet var det av fransmän skrivna och framförda "Oratorium för vår tid" och det tyska skådespelet "Zum Beispiel Deutschland".

Det är säkert många förhoppning-både vår som hade förmånen att delta i denna konferens och många som nu inte hade möjlighet att komma — att detta första världsmöte i Freudenstadt skall inleda en tradition, i enlighet med Frank Buchmans vision och testamente.

N.G.E.

fyrbråk för Asien?

in kände jag en öppen atmosfär. Här kommer alla att lyssna oavsett vad jag säger. Varför kan vi inte skapa denna lyssnandets atmosfär även vid våra förhandlingsbord? Låt oss försöka.

Det finns hopp för detta eftersom den som satt ordförande vid mötet var Mr Masaroni Ozeki, VD i det statliga järnvägsbolaget. Han gav uttryck för sin övertygelse att tekniskt, ekonomiskt och socialt arbete måste ha en moralisk bas.

Starta i hemmet

Ett par ledande fackföreningsmän hade angivit tonen: etik och harmoni i världen kräver etik och harmoni hos enskilda människor. De klagade hur mycket de hade ett besök i Caux i föl att tacka för. De hade beslutat sig för att visa sina fruar omsorg och att i hemmet starta den harmoni som så väl behövs i arbetslivet.

De två var Kazuyoshi Kono, ordförande för Toshiba:s samtliga arbetare, och Yoshino Sano, ordförande för Fuchu branch. Tillsammans med Genzo Hosaka, ordförande för en av Toshiba:s fackföreningar, berättade de

Forts. på sid. 8

Att leva sin tro på Gud

□ Vi behöver komik och ha roligt. Men att vägen till komiken var att leva sin tro på Gud, det hade jag aldrig anat för fem år sedan. Jag trodde alltid att det var något töntigt att tro på Gud.

Men att verkligen leva så som Kristus vill, det ger en en livsvilja och en rolig kamp med sin natur som gör att man lär känna människan på teatern. Det gör att man blir en bättre skådespelare. För det har ju med mognaden och förståelsen för människor att göra och också med kärleken till andra.

Så säger *Vendela Löfgren, 27*, skådespelerska från Borås. Hon har arbetat på många scener runtom i landet och nu senast också i England och Schweiz. Här berättar hon något om sig själv, sitt liv, sina tankar och önsningar.

Här var vägen

— När jag var fyra år började jag att dansa balett, och genom baletten kom jag upp på scenen och fick uppträda och uttrycka någonting. Men jag tyckte också om att sjunga, och när jag var bara elva år sökte jag till en amatörrevy hemma i Borås. När jag skrev på den anmälan bestämde jag mig för att det här var vägen, som jag ville gå.

På premiären blev jag inropad tre gånger, och då upplevde jag för första gången hur skojigt det var att få en hel publik att skratta, vilken glädje det var i hjärtat att få människor att bli glada. Det var säkert också en känsla av succé som man fick. Det man gjorde hade någon effekt.

Så småningom gick jag på scenskolan i Malmö i tre år och efter det fick jag fast anställning på Riksteatern. Där gjorde vi en pjäs om Gustaf Fröding och en revy om TV. Vi turnerade runt till mindre orter ute i landet och teaterföreningarna tog hand om oss med kaffe före och efter föreställningarna.

Efter det kom jag till Uppsala och arbetade på skolteatersektionen där, men med ett kontrakt som gjorde att jag också skulle spela vuxenteater. Plötsligt satt jag med allt som jag ville ha. Jag hade fått en nytt fast kontrakt och nya vänner att lära känna på en teater. Jag hade egentligen allt

jag kunde begära av livet. Men ändå kände jag mig inte tillfredsställd.

Jag tyckte att det var arbetsamt att jobba med barnteater. Visserligen var det roligt, men det var inte vad jag strävade efter så därför kändes barn-teatern, som jag gjorde, lite förljugen. Det var något som jag ägnade mig helhjärtat åt då, men egentligen visste jag att det inte var vad jag ville göra i längden. Vi i barnteatergruppen var också med i föreställningar på kvällarna, och det var väldigt arbetsamt.

Rent personligt var det också en svår tid, och jag började tvivla på det mesta och fråga mig om detta var vad jag skulle syssla med.

En dag fick jag i brevlådan en tidning där det stod en artikel av en flicka som talade om absolut renhet som en energikälla. Hon skrev att hon hade gett sitt liv till ett enda bestämt livsmål och att det var en förutsättning för att man skulle kunna leva ett rent liv.

Jag tyckte att det var en helt annorlunda syn på livet än vad jag hade träffat på. Och det var det enda den hösten som gjorde mig riktigt arg.

Men samtidigt ville jag träffa henne. För jag förstod att det var något som hon hade insett, som jag helt enkelt inte hade förstått. Och jag tänkte på hur mitt eget liv såg ut, och att hennes tydligen var rakt motsatt mot det liv som jag levde.

Resan till Caux

Jag hade bestämt att jag skulle resa bort på julen det året och inte hem, som jag brukade, mest därför att jag inte ville tala om hemma att jag hade det dåligt. Och efter den här artikeln bestämde jag att jag skulle resa till Caux, till centret där för moralisk upprustning.

En gång tidigare hade jag varit där, och den tiden hade betytt en hel del för mig, framförallt därför att jag hade talat om för min mamma att jag hade tagit knark. Och bara det att jag hade berättat en sån sak, som jag tyckte var väldigt svårt, för henne gav mig en ny inspiration när jag kom hem. Och jag märkte att ärligheten började göra mig fri.

Jag skrev till Caux och frågade om jag kunde vara där och fira jul. Sedan

tänkte jag att nu skall jag verkligen se vad det är fråga om och laddade upp mig med kritik och beslutsamhet att syna Caux och de här tankarna i sömmarna riktigt.

När jag hade kommit till Caux så gick det inte lång stund förrän någon frågade mig om jag ville vara med och spela i en pjäs som de skulle uppföra under konferensen. Omedelbart svarade jag nej, och sade att jag var där för att vila. Men inombords tänkte jag att jag var rädd, att de andra skådespelarna inte skulle vara duktiga nog och att det hela inte skulle bli tillräckligt bra.

Men när jag hade sagt nej, så var det som om något inombords sade att jag skulle ändra mig, och att det här arbetet skulle komma att betyda mer för mig än jag kunde tänka mig just då. Så jag ändrade mig och sade: ”Ja, jag är med.”

Vi som arbetade med pjäsen kom från Sydafrika, Rhodesia, England, Schweiz och så jag från Sverige. Vi arbetade några timmar varje dag på den och jag förstod att det var för något större än teater som vi gjorde pjäsen, och det samarbetet betydde mycket för mig. Det var julen 1974.

Där upplevde jag på en vecka allt det som jag hade längtat efter. Jag fick en tro på att Gud ville något med mitt liv. För en sån kärlek, som jag upplevde, kan bara Gud ha. Det var precis som om Gud ville visa mig allt på en gång så att jag inte skulle gå och dra längre.

Ge bort sitt liv

Jag fick en grundtanke, och det var att hela mitt liv var inriktat på att få mer popularitet, att jag bara levde för mig själv helt enkelt. Och jag förstod att om jag skulle följa Gud så

Den störste reaktionären

□ Ordet "reaktionär" hade på 1800-talet en ganska bestämd betydelse. Det användes om dem som ville återställa Europa till "status quo", varmed vanligen menades det tillstånd som rådde före den franska revolutionen. Nu har ordet fått en mera allmän betydelse. Det användes om politiska motståndare av de mest skilda sorter, från doktrinära stalinister till benhårda apartheidanhängare.

Reaktionär är väl egentligen den som reagerar. Kanske en reaktionär är en som inte "agerar" utifrån sin egen övertygelse utan bara reagerar mot det som andra gör eller säger? det stämmer är de flesta av oss tionärer, åtminstone ibland.

Någon säger någonting till mig eller om mig, eller behandlar mig, min folkgrupp eller min klass på ett sätt som jag inte gillar. Jag reagerar. Reaktionen kan ta sig flera utlopp:

1) Jag stoppar ned den och låtsas som det regnar, för att undvika bråk eller därför jag menar det vara mera "ödmjukt" eller "kristet" att inte ge uttryck åt den. Då blir jag som en tryckkokare. Till slut exploderar den, ofta när man minst väntar det. Per-

sonligen reagerar jag oftare som en tryckkokare med små läckor. Angan silar ut i småportioner under en längre tid och förvånar — och bränner — folk som kommer i närheten.

2) Jag ger fullt uttryck åt min reaktion. Det blir en stor och omedelbar explosion som i lyckliga fall kan rensa luften. Men oftast blir det bara ånga som försvinner ut i luften, inte en ångmaskin som kan sätta fart på något.

3) När reaktionen kommer tar jag mig en stund för eftertanke. Det är lättare sagt än gjort. En gammal vän berättade att hon under ett 50-årigt äktenskap lärt sig att räkna till tio innan hon satte igång ett äktenskapligt gräl. Det fungerade faktiskt på det viset att onödiga gräl aldrig kom igång. Ofta går mina tankar i den här riktningen: här är jag, arg och sur och sårad. Är det bara så enkelt att jag behöver lugna ner mig, inte vara så lättstött och använda det lilla sinne för humor som jag i alla fall begävat med? Eller är min reaktion ett tecken på att någonting är definitivt galet, i mig, i någon annan, eller i en

en köksmaskin, att inte bara slarva över småsaker i vardagen för att de var obekväma.

Jag skulle önska att alla skådespelare och regissörer kunde återupptäcka vad en tro på Gud verkligen innebär omsatt i ens dagliga liv och vad det betyder att leva efter absoluta moraliska normer. Jag skulle önska att de upptäckte vad det betyder för energin och inspirationen, och vad absolut renhet betyder när det gäller att vara fri från bundenheten till andra människor.

Jag kan skratta

Den friheten från band gör att jag kan skratta åt så mycket mer, för att det inte längre binder mig. Och därför att jag själv kan skratta åt det så kan jag också uttrycka det komiskt. Man upplever så mycket mer som är roligt. Jag tar inte vissa saker så djupt och kan därför också skämta om dem och lättare göra sketcher och komik och parodi på människor.

Det är jag så tacksam över, för egentligen är det ju mer komik som teatern och vi alla behöver.

Intervjuare: Ann-Kristin Särnbrink

hel struktur? Hur skall det rättas till? Det finns alltid *någonting* jag kan göra.

Mahatma Gandhi är ett klassiskt exempel på att vägen från reaktion till aktion går via eftertanken. Han blev djupt sårad av den behandling han och hans folk utsattes för i Sydafrika. Men han stannade inte vid reaktion. Han tog tid för meditation och eftertanke. Meditationen blev en del av hans livsmönster. Ur stillheten kom en aktionsplan, oväntad och originell, men anpassad till Indiens behov. Den ledde till Indiens och andra länders frigörelse från kolonialism och förtryck.

Stillheten, eftertanken, är bryggan från reaktion till aktion.

Det är riktigt att reagera mot det som är fel. Men den störste reaktionären är kanske den som är styrd av sina reaktioner.

Bror Jonzon

Dialog till förändring

□ Frågan om hur man kan skapa levande och trovärdiga demokratier är ett huvudtema för sommarens världskonferens i Caux, Schweiz under tiden den 8 juli—4 september.

Fackföreningsfolk och andra som arbetar inom industri och offentlig tjänst från åtta länder inbjuder till en särskild vecka under sommarens Caux-konferens som de kallar *Dialog till förändring*, den 13—20 augusti 1978.

I sin inbjudan säger de bl.a.: "Problemen i världen växer. Allt fler grupper drivs in i hård konfrontation och fiendskap mot varandra. Ofta talar man inte *med* varandra utan *till* varandra. I massmedia har detta en förödande effekt. Den politiska terrorismen kastar sin slagskugga. U-ländernas misär ökar".

Inbjudarna menar att vanligt folk som står mitt i arbetslivet kan vara med och förnya demokratin genom att skapa en verklig dialog. De vill ta upp frågor om hur man kan lära lyssnandets konst, lyssnandet till varandra, till meningsmotståndare. De vill samtala om vad en sådan äkta dialog kan innebära för samarbetet i arbetslivet och samhället och för att finna en väg att föra rika och fattiga länder närmare en rättfärdig världsoordning.

Bland de svenska inbjudarna är Sylvia Bolin, Borås, Ture och Bodil Nelson, Göteborg, Elisabeth Hamrin, Uppsala och John och Ruth Söderlund, Norrköping.

skulle jag få ge bort hela mitt liv, allt det som jag hade byggt upp och strävat efter och göra Gud till det populäraste i mitt liv. Och det kändes nästan som att sluta leva.

Jag hade också den tanken att jag sluta dricka alkohol och då frågade jag mig: Skulle jag verkligen våga att göra det?

Men jag bestämde mig, och genom det har jag faktiskt fått en nytt liv, liv som jag är född till och menad att leva, och inte det liv som jag har skapat själv.

Att säga ja till Gud var det största beslut som jag har tagit i mitt liv. Samtidigt var det nyckeln till all frihet som jag kan tänka mig.

För ett år sedan blev jag allvarligt sjuk, och då upptäckte jag att jag inte bestämde över mitt liv, inte ägde mig själv, i en djupare mening. Jag blev på allvar konfronterad med liv och död och evigheten, som man ju inte vet något om utan måste tro på.

Jag började leva varje dag som om den vore den sista, och då upptäckte jag att det var så som jag var menad att leva. Jag fick en vilja att tackla småsaker i vardagen mycket mer, till exempel att sätta fast en lös skruv i

Kim Beazley: Känsligare samveten

Forts. från sid. 1

till såväl statliga som privata, oftast kyrkliga, skolor. De katolska skolorna, som i alla år gjort en stor insats för att nå ut till de fattigaste i landet, fick sålunda 258 miljoner dollar på ett bräde. Det har bilagt en ur gammal konflikt och läkt djupa sår. All högre undervisning är nu också gratis, även för de 11 000 asiatiska studenter som studerar i Australien.

— Socialdemokratiska partier skulle vara sina länders samveten, sade Kim Beazley med stor övertygelse vid en lunch med partikollegor i den svenska riksdagen.

— Varje socialt framsteg är beroende av att man gör samvetet känsligare, både hos individer och i nationen. Varje socialt framsteg är också beroende av att vi sätter nivån för vårt mänskliga handlande högre, tillade han.

De närvarande svenska politikerna tycktes vara överens med honom om detta. Att känsligheten i hans eget samvete har varit en stark drivkraft i hans politiska gärning är höjt över allt tvivel. Han själv spårar det till

baka till sitt första besök i Caux redan år 1953 då han hade planerat att stanna fem dagar men blev kvar i sju veckor. Han reste hem bl a med övertygelsen att verka för att återställa värdigheten hos Australiens urbefolkning.

Största skamfläcken

— Den största skamfläcken i Australiens historia, den största synd som ligger på våra samveten, är hur vi har behandlat landets urbefolkning, säger Beazley. Som utbildningsminister var min tanke att sluta behandla dem som ett kuvat folk, och min första åtgärd var att se till att de fick möjlighet till undervisning på sitt eget språk som nu sker på inte mindre än 22 ursprungsspråk, trots att den första reaktionen bland experterna till mitt förslag var att det skulle vara omöjligt att få fram lärare på dessa språk. Den stora utbildningsreformen har sedan också bl a inneburit att alla gymnasieelever av denna ras har studiestöd och att studiestödet till gifta uni-

versitets- och högskolestudenter av urbefolkningen motsvarar medelinkomsten i landet. Nu går redan 15.000 urinvånare i gymnasium och 2000 i högre utbildning. Det är, menar arbetarpartiet, en första avbetalning på den stora skuld de vita har till urbefolkningen.

Men redan under sina många år som medlem av oppositionen verkade Beazley för en rättvis behandling av urbefolkningen. På hans förslag tillsattes en parlamentskommitté som reste kors och tvärs genom landet och med hjälp av tolk lyssnade till urbefolkningen. De fakta som kom fram var en vattendelare i Australiens historia. Nu har urbefolkningen rätt att äga land och hittills har de tillerkänts 65.000 km².

Efter ett tal i Värmland tillfrågades Kim Beazley hur man enligt hans mening skulle komma till rätta med arbetslösheten och andra ekonomiska problem som alla länder brottas med.

— I Danmark före andra världskriget slutade politikerna att tala om varandra och började hålla sig till sanningen om den ekonomiska situationen, svarade Beazley. Resultatet var att arbetslösheten gick ned från 30 procent till en bråkdel därav,

ACEROLA PLUS NATURLIGT* C-VITAMIN!

* Acerola Plus är mycket goda C-vitamintabletter i tuggform. De framställs av extrakt från acerola körsbär (som är mer än 20 ggr rikare på C-vitamin än apelsiner), nypon, svarta vinbär och grön paprika.

En tablett innehåller 100 mg C-vitamin och säljs i burkar om 50, 100 och 250 st.

Finns även i styrka om 300 och 500 mg C-vitamin per tablett, samt i sötat pulver 1000 mg C-vitamin per msk. och i osötat pulver 2000 mg C-vitamin per tesked.

Säljs i hälsokostaffärer.

GRATIS Skicka kupongen till oss och vi ger dig ett par Acerola Plus och dina portoutlägg tillbaka. Vi vågar påstå att Acerola Plus är den godaste C-vitamintablett du smakat. Naturprodukter AB, Box 94, 701 02 Örebro.

Namn _____

Adress _____

Postnr _____ Postadress _____

och man fick också en grund av förtroende till varandra som höll under den tyska ockupationen.

— Om vi vill komma till rätta med arbetslösheten måste vi politiker också nu sluta att tala illa om varandra och hålla oss till hur den ekonomiska situationen verkligen är, fortsatte han. Han sade att en del politiker i hans eget land talar om "en exportorienterad återhämtning" samtidigt som EG-länderna drastiskt reducerat importen av australiska varor. Andra talar om "en investeringsorienterad lösning på arbetslösheten" utan att beakta att investeringar i automation och datateknik kanske friställer fler människor än de ger arbete. Vi behöver också lära oss att tänka mera globalt, så att inte våra inhemska åtgärder leder till att vi exporterar arbetslösheten till andra.

Men han menade också att grupper av människor som verkligen bryr sig om vad som behöver ske har stora möjligheter att positivt påverka dem

fattar besluten och berättade att han själv haft stor hjälp i sitt reformarbete av människor som framlagt väl genomtänkta förslag och initiativ.

Kim Beazley framhöll att förutom engelska och amerikanska tankar på

Times om Buchman

□ LONDON TIMES publicerade den 5 juni en längre artikel av författaren Garth Lean där han i anslutning till 100-årsminnet av Frank Buchmans födelse ger en återblick på hans livsinsats och en värdering av det aktuella världsarbetet för moralisk upprustning.

Den kvalitet som band de flesta människor till Buchman var inte så mycket några "resultat" som känslan av att denne man mer än någon annan de mött ständigt levde i Guds närvaro och alltid sökte Hans ledning utan att dra sig undan "världsliga" ting skriver förf. När kritiker pekar på hans svaghet understryker de snarast hans egen försäk-

utbildningsområdet är det de nordiska som, trots språkskillnaderna, haft störst inflytande på modern utbildning i Australien. Han citerade också några av sina landsmän som bor i Sverige och som uppmanat honom att ta med sig hem det tänkande man finner hos ledande personer i Norden. "Och vi kommer mycket gärna tillbaka hit," sade denne varmhjärtade och skarptänkta veteran inom australisk politik.

Lennart Sjögren och
Nils-Erik Särnbrink

ran: "Jag har inte utträttat något. Jag har blivit underbart ledd."

Artikelförf. noterar att efter Buchmans bortgång "gjorde starka personligheter i vissa viktiga länder motstånd mot uppgiften att utveckla ett kollektivt ledarskap. De ledde vissa kretsar in i strävanden som, vilka förtjänster de annars må ha, avvek från Buchmans andliga grundval. Olika tidningar skrev dödsrunor i förväg.

Med tiden har ett internationellt ledarskap utvecklats "som kunnat genomföra initiativ i sådana krisområden som Sydtyrolen, Indien, södra Afrika, Sudan och Nordirland".

"Värdefulla lärdomar har dragits, däribland en större uppskattning av andra personer och rörelser i det godas tjänst", skriver Garth Lean." Frånvaron av en dominerande personlighet har också tvingat människor att finna sin trygghet i ett djupare beroende av Gud i stället för av någon annan människa-något som Buchman strävade efter men inte alltid lyckades med under sin livstid."

"MRA:s syfte är alltså detsamma att radikalt förändra människors motiv genom att lämna sitt liv åt Gud och att börja detta med sig själva. Man är på det klara med att ekonomiska, sociala och internationella problem inte löses enbart genom sådana förändringar, men hävdar att sådana förändringar är ett väsentligt element som ofta saknas."

Båt
PONTUS

BÅTPLANER?

Rådfråga

Båt-PONTUS

Göteborgs

Frihamn

Tel. 031-510704

Mötet med Japan har gett mig hopp

Utgivarkorsband

Forts. från sid. 3

om den nya atmosfär som kommit in i företaget såväl mellan fackliga delegater som i förhållande till företagsledningen.

Mr Takas själv sade vid en avskedslunch: "Ni har själva hört från arbetarna vad de tycker om förändringen i företaget. Jag hoppas på en fortsatt förändring på den fackliga sidan, men det är lika nödvändigt att vi får en fördjupning och breddning av det tänkande, som MRA står för, hos oss arbetsgivare och hos regeringsmedlemmar".

Visa vad vi kan

Den socialdemokratiska riksdagsledamoten Renzo Yanagisawa sade bl.a.: "Kom ihåg vad MRA givit detta land. Först arbetet för freden, vid fredskonferensen, sedan australiernas, särskilt Kim Beazleys, kamp för att vi som nation skulle få delta i olympiaden i Melbourne. Japan bör nu visa vad det kan. Toshiba har här gått i spetsen. Förut har de aldrig kunnat lösa sina problem utan strejker och annat bråk."

Bland talarna på konferensen fanns ordföranden för de japanska järn- och stålarbetarna, välkänd i internationella fackliga sammanhang.

Professor Nakajama, 92 år, berättade att han 1953—54 varit regeringens delegat i ILO. Frank Buchman hade då bjudit upp honom till Caux för att möta sina vänner, särskilt afrikanerna.

— Jag har levt genom två världskriser, 30-talets och 70-talets, sade Nakajama. Den ekonomiska krisen på 30-talet löstes genom andra världskriget. Om vi skall lyckas klara den nuvarande krisen på ett riktigt sätt behöver vi alla förändras. Vi måste lära oss att även om ekonomi och teknik är viktiga så är den andliga faktorn än viktigare i detta sammanhang. Vi måste lära oss tänka och handla för andra nationer.

Jag tänkte på vad denne professor sagt när jag på flygplanet hem träffade en ung ekonom från Tyskland. Han var nästan övertygad om att det enbart finns en väg ur den ekonomiska krisen — ett nytt storkrig. Han och hans fru levde i ett barnlöst äktenskap och reste nu så mycket de kunde medan det är möjligt.

Jag tyckte det var fruktansvärt att höra detta, men förstod också att så resonerar många människor i västvärlden.

Då man kommer från Japan, det land som varit experimentplats för atombomben, vill man inte tala om ännu ett krig, som i så fall blir ett atombombskrig.

Den man som mötte mig på Tokyos flygterminal och som arbetade hårt med att ta emot alla oss från utlandet, var Katsuji Nakajima. Han har

varit fackföreningsman men arbetar nu helt för Moralisk upprustning. Den 5 augusti 1945 blev han ombedd att åka med chefens fru och tre barn till Hiroshima för att komma i skydd för amerikanska bomber. Den 6 augusti föll atombomben. Nakajima befann sig ca 1 km från centrum men i relativt skydd av ett berg.

Han såg dock chefens hustru och två barn dö och tog den tredje flickan på axlarna och sprang bort från infernot.

Han fick ett djupt hat till västerlänningar, särskilt amerikaner. Nu gav han oss alla vänskap, omsorg, värme. Han representerar den nya människotypen i Japan, den som måste mångfaldigas där och i västvärlden om en katastrof skall kunna undvikas. Mitt möte med Japan har gett mig hopp om att så kan och skall ske.

Med sikte på morgondagen

Tio dagars studier, eftertanke och tankeutbyte om fem ämnen 17—27 juli 1978 i Caux.

I ARBETSGRUPPER på ett 20-tal personer av olika åldrar, nationalitet och bakgrund kommer man att tillsammans bearbeta fem ämnen. Grupperna kommer att själva gestalta sin livsform med praktiskt arbete, sammankomster och friluftsliv. De fem ämnena är:

• **Att skapa en levande demokrati**
Teori och praktik.

• **En världsordning efter Guds modell**

Vad är vår del i den mänskliga revolution som behövs för att ta itu med

människans ha-begär och själviskhet som spritt sig över världen?

• **Ansvar för en splittrad värld**

Hur man skall kunna vinna människor i motstående läger.

• **Varje dag ett äventyr?**

Vardagen på jobbet och hemma.

• **Den moderna människans längtan efter en mening**

Varifrån kan man hämta kraft, tillfredsställelse och en mening med livet?

ny
värld

Ny Värld, organ för Stiftelsen för Moralisk upprustning, utkommer med 11 nummer per år. Utgivare: Idé och Kultur, Sveavägen 34, 6 tr, 111 34 Stockholm. Tel. 08/10 34 56. Prenumerationspris per kalenderår: Sverige kr 35: —, postgiro 70 98 70 - 0 (Idé och Kultur), Finland mk 30: —, postgiro 11 20 95 - 0 (Ny Värld), Helsingfors. Lösnummerpris: kr 2: 50 eller mk 2: —. Ansvarig utgivare: Lennart Sjögren. I redaktionen: Nils Gösta Ekman, Ingeborg Ekman, Bror Jonzon, Ann-Kristin Särnbrink, Finn Harald Wetterfors, Gunnar Wieselgren. ISSN 0347-2272